

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Aicinām uz diskusiju

18. aprīlī partijas rajona komitejas sēžu zālē notiks diskusija par 1940. gada notikumiem Latvijā.

Uz diskusiju tiek aicināti partijas pirmorganizāciju sekretāru vietnieki ideoloģiskajā darbā, partijas un komjaunatnes politisko mācību propagandisti, vēstures un sabiedrības mācības skolotāji, lektori. Aicinām arī visus to gadu aculieciniekus, kā arī visus interesentus.

LKP PREIĻU RAJONA KOMITEJA

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 42 (5891)

Sestdien, 1989. gada 8. aprīlī

Maksa 3 kap.

5. aprīlī tikās partijas rajona komitejas biroja un Latvijas Tautas frontes Preiļu pilsētas un ciemu un Līvānu nodaļu Domes locekļi.

Saruna galvenokārt risinājās par gaidāmajam atkārtotajam PSRS tautas deputātu vēlēšanām 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā. Izteicās gan drīz visi klātesošie. Viennozīmīgi izskanēja viedokļi, ka gribētos, lai partijas

rajona komitejas biroja un LTF viedokļi sakristu, lai neatkārtotos iepriekšējās vēlēšanās pieļautās kļūdas un nesaprašanās.

Tikšanās gaitā tās dalībnieki vienojās, ka gan biroja locekļi, gan LTF priekšvēlēšanu kampaņā atbalstīs Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieka Alfrēda Cepāņa kandidatūru, kuru izvirzījuši Lenina kolhoza, kolhoza «Dzintars» un citi darba kolektīvi.

Tika noskaidrots, ka PSRS tautas deputātu kandidāta izvirzīšanas sapulces var notikt ikvienā — kā mazā, tā lielā darba kolektīvā. Taču no priekšvēlēšanu sapulces kā no nedemokrātiskas kandidātu reģistrēšanas formas būtu jāatsakās.

Vēl tikšanās dalībnieki pārrunāja jautājumus par sadarbību aprīļa talku laikā un par nepieciešamību organizēt LTF locekļu un rajona iedzīvotāju tikšanos ar

rajona vadību un partijas rajona komitejas aparāta darbiniekiem.

Būtisks un, jācer, abpusēju sadarbību veicinošs ir lēmums, ka turpmāk LTF Domes pārstāvis varēs piedalīties partijas rajona komitejas biroja un rajona izpildkomitejas sēdēs, savukārt uz LTF rajona nodaļu Domes sēdēm ieradīsies kāds no partijas rajona komitejas aparāta darbiniekiem.

S. JOKSTE

Tikšanās partijas rajona komitejā

Latvijas KP rajona komitejas plēnums

NO LKP RAJONA KOMITEJAS OTRĀ SEKRETĀRA P. ROMANOVA REFERĀTA.

Pagājis nedaudz vairāk par četriem mēnešiem no tās dienas, kad notika XXII partijas rajona konference, kurā mūsu partijas organizācija noteica uzdevumus tuvākajiem diviem gadiem.

Viens no galvenajiem konferences lēmumiem izteiktajiem uzdevumiem: «Panākt visu partijas organizāciju, vietējo Tautas deputātu padomju, Latvijas Tautas frontes atbalsta grupu, arodbiedrību, komjaunatnes un citu sabiedrisko formējumu pārbūvi veicinošo spēku saliedēšanu PSKP XXVII kongresa, XXII partijas rajona konferences nostādņu realizēšanā».

Lai gan kopš konferences pagājis neilgs laika periods, ir redzams, ka Padomju Latvijas dzīvē, un līdz ar to — arī mūsu rajona dzīvē, risinās notikumi, kas ir ļoti nozīmīgi un svarīgi republikai, Latvijas Komunistiskajai partijai, visai pārbūves gaitai. Politiskā situācija, kas pastāvīgi mainās, prasa sistemātisku kolektīvo analīzi, pieņemto lēmumu stingru īstenošanu dzīvē, republikas un rajona partijas organizācijā notiekošo procesu dziļu teorētisko izpaušanu. Tāpat ir redzams, ka pilnīgi vēl neizdodas saliedēt visus pārbūves spēkus. Mēs nevaram pieļaut sabiedrības sašķelšanos pēc jebkura no principiem — nacionālā vai sociālā.

Latvijas Komunistiskās partijas CK 1989. gada janvāra plēnums bija veltīts XIX Vissavienības partijas konferences lēmumu un uzdevumu izpildes analīzei. Tajā tika novērtēta jauno sabiedriski politisko organizāciju un kustību darbība, izanalizētas masu informācijas un propagandas līdzekļu darbs, apstiprināta Latvijas Komunistiskās partijas pirmsvēlēšanu platforma, noteikti uzdevumi darbam ar jaunatni, akcentēta partijas vadošā loma visu veselīgo sabiedrības spēku konsolidācijā.

Mūsu galvenais mērķis šodien ir partijiski izanalizēt Latvijas Komunistiskās partijas CK janvāra (1989. g.) plēnuma lēmumu praktisko realizāciju, noteikt tās problēmas, kuras nepieciešams enerģiski atrisināt. Lai attaisnotu partijas — sabiedrības organizējošā spēka — lomu.

Ilgāku laiku tika uzskatīts, ka partijas komitejas un personīgi pirmie sekretāri ir vainīgi un atbildīgi par zemām ražām, piena izslaukumiem un lobu dzīvsvāra pieaugumiem. Vārdus sakot, par visu, kas slikts, par visu, kas nav paveikts. «Augšā» uzstāja, pieprasīja veikt enerģis-

kus pasākumus, draudēja. Un bija naivi cerēt, ka komitejas sekretārs domās par to, kā paaugstināt partijas organizācijas vai partijas grupas lomu, lai nekavējoties izpildītu saņemtos norādījumus.

Partijas komitejā arvien vairāk jāklūst par vadošo politisko spēku, PSKP XXVII kongresa lēmumi un XIX Vissavienības partijas konference pārliecināja, ka ir nepieciešams pārskatīt partijas rajona komitejas darba stilu, izstrādāt jaunas pieejas partijas darbam.

Tikai caur cilvēkiem, caur viņu interesēm jāizpaužas partijas iedarbībai un ietekmei uz ekonomiku, uz visām mūsu dzīves jomām. Domāju, ka nosaucot jautājumus, kas šogad izskatīti partijas rajona komitejas biroja sēdēs, var uzskatāmi pārliecināties par partijas rajona komitejas ceļošanu strādāt pa jaunam rajona tautsaimniecības, sociālās un kultūras dzīves vadīšanā. Biroja sēdēs esam noklausījušies partijas pirmorganizāciju sekretāru pārskatus par partijas dzīves pārkaršanu darba kolektīvos, par partijas sapulču un augstākstāvošo partijas orgānu lēmumu izpildes kontroles pilnveidošanu, par idejiski politiskā darba, sevišķi — jauniešu vidū, un darbaļaužu politisko un ekonomisko mācību pilnveidošanu. Vadītāji ir atskatījušies par personīgo ieguldījumu rajona sociāli ekonomisko plānu realizācijā. Lielāka vērtība veltīta saimniecisko darbinieku, valsts un sabiedrisko organizāciju vadītāju patstāvības un atbildības paaugstināšanai par visām rajona un darba kolektīvu dzīves jomām, augstu politisko un morāli ētisko īpašību ieaudzinašanu viņos.

1988. gadā rajona lauksaimniecības uzņēmumi pirmo reizi strādāja patstāvīgi, lielākas demokrātiskas apstākļos. Taču izrādījās, ka ne visu kolhozu valdes un padomju saimniecību administrācijas tam ir gatavas. Piemēram, Rušonas padomju saimniecības, kolhozu «Dubna», «Vārkava». Tas labi redzams, ja pārlūkojam, kā izpildīts lauksaimniecības produkcijas galveno veidu pārdošanas valsts pasūtījums. Lauku darbaļaudis 1988. gadā strādāja sarežģītos klimatiskajos apstākļos, bet visas neveiksmes ar to vien nevar attaisnot.

Pagājušajā gadā piena pārdošanas valsts pasūtījums izpildīts par 99,3 procentiem, gaļas — par 100,3 procentiem, graudu — par 96 procentiem, līnšķiedras — par 80 procentiem.

Kolhozos un padomju saimniecībās lielāka uzmanība veltīta jaunu darba organizācijas formu,

iekšēja saimnieciskā aprēķina ieviešanai. Paraugu rāda kolhozs «Zelta vārpa», kur jau sen, vēl pirms sāka runāt par iekšējo saimniecisko aprēķinu, valde un ekonomiskais dienests ieviesa šos principus savā saimniecībā. Pārējiem vadītājiem un speciālistiem beidzot jāsak strādāt, lai saimniecisko aprēķinu reāli ieviestu savu saimniecību mikro-kolektīvos. To darīt liek pati dzīve, jo mūsu saimniecībās strādā pirmie rentnieki un rajonā jau izveidotas 29 zemnieku saimniecības.

Partijas pirmorganizācijas, saimniecības vadītājus gaida smags, saspringts darbs, lai izpildītu PSKP CK plēnuma lēmumu «Par partijas agrāro politiku pašreizējos apstākļos». Rūpniecības uzņēmumu darba rezultāti 1988. gadā apliecina, ka tie saglabā ražošanas apjomu palielināšanas un darba ražīguma celšanas tempus, kas noteikti gadam un piegādei kopumā. Preču produkcijas izlaides plāns izpildīts par 103 procentiem, realizācijas — par 100 procentiem.

Mums un partijas pirmorganizācijām ražošana — tie pirmām kārtām ir cilvēki. Piešķirt politisku raksturu partijas vadībai mēs vispirms cenšamies, risinot kadru jautājumu. Nevar domāt par ekonomisko problēmu risināšanu, nedomājot par tiem, kas tas realizē dzīvē. Tāpēc, runājot par nepieciešamību mūsu vadītājiem domāt par jaunam, mēs ar to saprotam ne tikai ekonomisko domāšanu.

Runa ir par jaunu politisko domāšanu. No tā izriet, ka, izvēloties, izvēloties un audzinot kadrus, partijas komiteja pirmajā vietā liek viņu politiskās un morāli ētiskās īpašības. Attieksme pret PSKP politiku, pret mūsu valsti noteikto procesiem, politisko zināšanu līmenis un plašums, prasme cīnīties par partijas politikas īstenošanu dzīvē, cilvēciskā faktora lomas izpratne, lūk, to nemam vērā, kad izskatām kandidāta atbilstību vadošajam amatam. Tieši šo svarīgāko īpašību ieaudzinašanai arī turpmāk mēs veltīsim savu uzmanību.

Mēs zinām, ka daudzus neapmierina kadru izvēle darbam partijas komitejas aparātā. Partijas darbs prasā no katra cilvēka zināšanas, disciplīnu, patstāvību lēmumu pieņemšanā, iniciatīvu, kā arī dažus ierobežojumus. Jā, pie mums ir darbinieki, kuri nav spējīgi atteikties no partijas darba stereotipiem, un pašreiz kadru izvēles jautājums ir sevišķi aktuāls. Bet šī problēma ne mazāk aktuāla ir arī citos darba kolektīvos. Nav noslēpums, ka sav-

starpējās attiecībās starp saimnieciskajiem darbiniekiem un sabiedrisko organizāciju vadītājiem saasinās atkarība no tā, cik lielā mērā pleaug prasības no pēdējo puses, cik principiāli tiek novērtēta administrācijas darbība.

Vadītājiem pastāvīgi jārupējas par partijas, arodbiedrības un komjaunatnes organizāciju autoritātes saglabāšanu, jo tas veicina arī viņa personīgās autoritātes nostiprināšanos, kā arī labvēlīgi ietekmē visas darba kolektīva dzīves sfēras.

Pašreizējā politiskā realitātē no katra komunistu prasa ne tikai viennozīmīgu pašnoteikšanos — ar ko viņš un par ko, bet arī pilsonisku un cilvēcisku drosmi. Partijas rajona komitejā rada bažas partijas biedru norobežošanās pa «frontēm», viņu neprasme, bet režimē — arī negribēšana, meklēt abpusēji pieņemamus lēmumus, lai apvienotu spēkus pārbūves mērķu īstenošanai.

Kā tika atzīmēts Latvijas Komunistiskās partijas CK XV plēnumā, par sabiedriski politiskās dzīves realitāti kļuvušas Latvijas Tautas fronte un Latvijas PSR Darbaļaužu internacionālā fronte. Tā rezultātā notiek iedzīvotāju polarizācija un konfrontācija pēc nacionālajam pazīmēm. Nav noslēpums, ka Latvijas Tautas frontē pārsvarā ir latvieši, bet Internacionālo fronti pārstāv nelatvieši. Abu frontu dalībnieku skaits ir apmēram vienāds. Atbalstītāju skaits — arī. Realitāte ir realitāte. Uz to jābalstās, ņemot vērā visu starpnacionālo interešu kompleksu. Manuprāt, Latvijas Komunistiskās partijas CK ir pienācis laiks dot Latvijas PSR Internacionālās frontes darbības analīzi, noteikt šīs organizācijas vietu un lomu sabiedrības politiskajā struktūrā. Kā mēs redzam, Latvijas Tautas frontes un Internacionālās frontes savstarpējās sadarbības organizācijas jautājumi ir risināmi konstruktīvi un neatslaidīti. Tāda ir arī mūsu rajona realitāte, jo Interfrontes atbalstītāji ir arī pie mums.

Partijas rajona komitejas aparāts ar ieinteresētību izturas pret visiem LTF konstruktīvajiem priekšlikumiem. Bet jāatzīmē, ka ne vienmēr rajona Tautas frontes Dome strādā atklāti un grupu darbība ne vienmēr atbilst partijas politikas prasībām.

Akcentējot komunistu lomu, kuri piedalās LTF grupu darbībā, jāsaprot, ka viņiem jābūt tādiem cilvēkiem, kas partijas idejas īsteno caur šo organizāciju. Bet reālajā dzīvē tas ir citādi. Nedrīkst sēdēt divos krēslos. No vienas puses — vadīties pēc

Tautas frontes statūtiem un programmas, kas ir sastādīta, pamatojoties uz XIX Vissavienības partijas konferences lēmumiem, bet no otras puses — reālajā darbībā aiziet no tiem, radot plaisu starp tautu un partiju, kas savukārt veicina konfrontācijas nevis konsolidācijas procesu. Līdz tam laikam, kamēr starp partijas rajona komitejas komunistiem un komunistiem, kas piedalās LTF grupu darbībā, būs barjera un nebūs reālas tuvināšanās soļi, tiks bremsēta vairāku problēmu risināšana.

Visiem komunistiem, bet jo sevišķi — partijas rajona komitejas locekļiem jāatceras, ka sabiedrības priekšā mēs pirmām kārtām atbildam par to, kā pildam PSKP Statūtu un Programmu, otrkārt — kā veicam savu pamatdarbu. Vai tā nav, ka, aktīvi darbojoties formālajās un neformālajās apvienībās, ražošanas problēmām vairs nepaliek laika? Daudzus vadītājus, kuri piedalās LTF darbībā, nevar atrast darba vietā.

Tomēr jāatzīmē, ka alternatīvajām kustībām ir vieglāk, jo tās nenodarbojas ar saimniecisko, ekonomisko darbību, nav pieļāvušas kļūdas, nav pārvērtušas jebkuras vēlēšanas par farsu — balsošanu par vienu kandidātu. Tās aktīvi izmanto visas mūsu kļūdas un uz to pamata veido savu darbību. Vai rajona Tautas fronte nevajadzētu ņemt kādu konkrētu jautājumu, teiksim — palīdzēt rajona izpildkomitejas plānu komisijai izstrādāt rajona saimnieciskā aprēķina modeli, kas nodrošinātu iedzīvotāju ikdienas vajadzību apmierināšanu? Izstrādājot ekonomiski pamatotu programmu un palīdzēt to realizēt! Skali lozungi — tas ir viens, bet pavisam cits ir konkrēta ekonomika, bez kuras politiku nevar veidot. Šo problēmu risināšanā mēs esam gatavi sadarbīties.

Sevišķas bažas rada Latvijas Tautas frontes Domes nevēlēšanās norobežoties no grupas «Helsinki-86» un «Latvijas Nacionālās neatkarības kustības» grupām, kurās darbību, kā zināms, nosodīja Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnums. Argumenti, ko izvirza Domes locekļi, diez vai ir noietni, bet tas, ka tiek kompromitēta kustība, kurā ir ne mazums pārbūves piekritēju, ir acīmredzams. Piemēram, «Latvijas Nacionālās neatkarības kustība» savas programmas projektā deklarē sevi kā politisku organizāciju, kas mērķa celā cenšas «panākt daudzpartiju parlamenta un demokrātiskas tiesiskas valsts atjaunošanu sāksnā ar latviešu tautas gribu».

(Nobelīgums 2. lpp.)

Latvijas KP
rajona komitejas
plēnums

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

kas izteikta 1922. gada Latvijas Konstitūcijā. Latvijas PSR tiek nosaukta par «nelikumīgi izveidotu koloniju, koloniāli administratīvu vienību, kas balstās uz PSRS okupācijas karaspēku, politiski represīvo aparātu un birokrātisku struktūru». Tiek izvirzītas prasības republikas valdībai juridiski apstiprināt daudzpartiju sistēmu, izvest «okupantu karaspēku», pasludināt Pagaidu valdību, ielūgt Latvijā ANO novērotājus... Un tas viss tiek darīts zem pārbūves karoga.

Kā tika atzīmēts Latvijas Komunistiskās partijas CK biroja sēdē šī gada 1. martā, partijas rajona komitejām nepieciešams aktivizēt savu darbību partijas pirmorganizāciju saliedēšanā stingri atbilstoši PSKP Statūtu un Programmas prasībām, bet pārkāpejus nepieciešams sodīt.

Partijas pirmorganizācijām arī nepieciešams sarīkot pārrunas ar komunistiem, kuri darbojas jaunajās sabiedriskajās organizācijās, un pieprasīt, lai viņi ievērotu PSKP Statūtus un Programmu.

Mūsu rajonā dzīvo 29 tautību cilvēki. Kopējus mērķus mēs varam sasniegt tikai ar kopējām spēkiem. Pārbūve ir mūsu liktenis, bet tās dalībnieki — visi rajona iedzīvotāji, un pirmām kārtām — katrs savā darba vietā. Daudzas problēmas krājas gadiem, to traktējums ne vienmēr ir pareizs. Tāpēc 25. februārī uz savu konferenci sapulcējis visu tautību delegāti. Konferenču sagatavošanā bija iesaistīti desmit partijas rajona komitejas locekļi, bet piedalījās daudz no iums. Orgkomitejas darbu vadīja partijas rajona komitejas sekretāre I. Jansone.

Konferences uzdevums bija ne tikai izstrādāt kopēju vienotības programmu, bet arī turpmāk visiem rajona iedzīvotājiem dzīvot kopā pēc šīs programmas.

Konferences darbā piedalījās zinātnieki, dažādu mūsu rajona nozaru vadošie darbinieki. Delegāti tika iepazīstināti ar rajona vēstures materiāliem, zinām par ekoloģisko situāciju. Mēs cerējām uz lielāku delegātu aktivitāti tādos jautājumos kā ekonomiskā patstāvība, migrācijas problēmas, valodu lietošana, ekoloģija, nepieciešamība aizsargāt un attīstīt nacionālās kultūras.

Dažās runās izskanēja nereti vienpusīgs, vienkāršots sabiedriski politiskās situācijas novērtējums un necieņa pret citu domām. Tas kavēja izstrādāt optimālu lēmumu apspriežamo problēmu atrisināšanai.

Tautu konferencē tika pieņemta rezolūcija, kas papildina Latvijas PSR Tautu forumā pieņemtās rezolūcijas, kā arī priekšlikumus PSKP CK Plēnumam «Par starpnacionālo attiecību pilnveidošanu PSRS». Uzskatu, ka pieņemta rezolūcija būs programmas dokuments partijas organizācijām. Kultūras fondam un Latgales kultūras biedrībai.

Latvijas Komunistiskās partijas CK janvāra plēnumā svarīga vieta bija ierādīta darbam ar jaunatni. Plēnumā tika norādīts, ka jaunatne ir aktīvākā mūsu sabiedrības daļa. Ļoti svarīgi, kas tai norādīs ceļu. — patiesi komunisti vai audzinātais viltvārdis, kurš nejut sevišķu mīlestību pret padomju varu. Nevar pieļaut, lai tribīni jauniešu auditorijās izmantotu visāda veida ekstrēmisti, kuri aicina nevis radīt, bet gan graut.

Neviens nav noņēmis un neņemot atbildību no komunistiem par darbu, tikumiskās un militāri patriotiskās audzināšanas pilnveidošanu jaunatnes vidū.

Rajona komjaunatnes organizācijas stāvoklis ir diezgan sarežģīts. Lielāko VLKJS biedru daļu pārnēmusi apātija, neticība reālām izmaiņām komjaunatnē. Komjauniešu skaits rajonā samazinās. Salīdzinot ar 1988. gada 1. janvāri, komjauniešu skaits rajonā samazinājies par 400 cilvēkiem. Strauji sarukuši uzņēmēja VLKJS rindās (1989. gada pirmajā ceturksnī uzņemti 7 cilvēki, bet 1988. gada pirmajā ceturksnī — 56 cilvēki).

Nodrošināt partijas politiku

Negatīva loma te ir arī Latvijas LKJS CK laikrakstam «Padomju Jaunatne», kas ne visā pilnībā atspoguļo jauniešu un komjaunatnes organizāciju problēmas republikā. Tāpēc gaidām no Latvijas Komunistiskās partijas CK enerģisku rīcību, lai stāvokli labotu.

Komjaunatnes rajona komitejai daudz nopietnāk jānosaka savā pozīcija jauniešu konsolidācijā, jo bazas rada jaunatnes sadalīšanās pēc nacionālajām pazīmēm, tai skaitā — arī komjauniešu un pionieru organizācijās. Tādu organizāciju kā Latvijas Tautas frontes Skolu jaunatnes savienība, «Tēvzemei un brīvībai», Interfrontes skolēnu atbalsta grupu izveidošana, bērnu un pusaudžu iesaistīšana piketos, parakstu vākšanā, mītiņos var radīt nopietnas sekas. Tas ir jāprognozē.

Jaunā politiskā situācija prasa jaunu pieeju rajona laikraksta redakcijas darbā. Demokrātijas un atklātības periods skāris visas sfēras un nozares. Lai praktiski nodrošinātu domu sociālistisko pluralismu un uzskatu daudzveidību, atspoguļotu tos procesus un parādības, no kurām pirmām kārtām atkarīga pārbūves gaita, daudz jāveic arī rajona preseī.

Nopietnu darbu rajona laikraksts veicis XXII partijas rajona konferenču sagatavošanas laikā. Regulāri avīzē tiek publicēti partijas rajona komitejas plēnumu un rajona Tautas deputātu padomes sesiju materiāli. Laikrakstā parādījušas jaunas rubrikas, kas atbilst laika garam, — «Mūsu fermeri», «Aktuāla intervija» un citas.

Informācija, ko rajona iedzīvotāji saņem no rajona laikraksta, palīdz veidot sabiedrisko domu vienā vai otrā jautājumā, un tas ir jāņem vērā.

Piemēram, rezonansi lasītājos radīja publikācijas par jaunā ceha celtniecību Līvānos. Daudz diskusiju radīja arī publikācijas par Latvijas vēsturi, par nacionālo simboliku. Par lasītāju, konkrētu vadītāju savdabīgu uzrunas formu kļuvošas atklātās vēstules laikrakstā. Savu darbību laikraksta slejās atspoguļo arī Latvijas Tautas fronte.

Visu šo materiālu kopums lasītāju vidū rada dzīvu interesi. Faktiski neviena publikācija, kas skar aktuālas problēmas, nepaliek bez lasītāju ievēribas. Tādā laikā atspoguļo cilvēku noskaņojumu. Redakcijai ir nopietni jāpadomā, kā paaugstināt politisko diskusiju kultūru, lai avīzē neklūtu par personisko ambīciju kārtotāšanas līdzekli. Nepieciešams atcerēties, ka atbildībai jābūt par katru publikāciju. Jāparedz morāli psiholoģiskās sekas pēc publicētā materiāla.

Pēdējā laikā svarīgu vietu laikrakstā ieņēma materiāli sakarā ar gatavošanos PSRS tautas deputātu vēlēšanām. Jāatzīmē, ka avīzē parādījās arī tendencioza rakstura publikācijas un vēstules. Viedokļu pluralismam jāpalīdz konsolidēt visas progresīvās kustības, bet ne tās šķelt. Tāpēc laikraksta redakcija nedrīkst būt vienaldzīga pret destruktīvām publikācijām, kā piemēram, J. Viluma «Palīdzēt partijai... Vai tikai?» (1989. gada 11. februārī), J. Brenča «Vispirms ir cēloņi, pēc tam sekas» (1989. gada 2. martā).

Gadiem ilgi mēs publikācijas republikas presē uztverām gandrīz kā partijas direktīvas. Tagad tās ir publikācijas, kas bieži vien atspoguļo atsevišķu cilvēku vai redakcijas viedokli. Tā tas ir arī rajona līmenī.

Partijas rajona komitejai nereti izsaka pārmetumus par vienu vai otru publikāciju laikrakstā «Leņina Karogs». Bieži šādam viedoklim nepiekrīt kā partijas biedri, tā arī bezpartijiskie, bet skats tik un tā tiek vērsti uz partijas komiteju. Zēl, ka partijas rajona komitejas aparāts, vēlētāis aktīvs nepauz savu viedokli rajona laikraksta slejās, neizrāda iniciatīvu sabiedriskās dzīves aktuālo problēmu analizē.

Komunistam Pizelim ar lielāku atbildību jāizturas pret materiālu atlasu un izvietojumu avīzē atbilstoši problēmu svarīgumam un aktualitātei.

Pašreizējā sabiedrības atjaunošanas posmā, kas ir sarežģīts un pretrunīgs, partijas rajona komitejas locekļiem, partijas pirmorganizāciju sekretāriem pa jaunam jāvērtē partijas organizāciju loma darba kolektīvos. Atbildēs atklāti uz jautājumu: «Vai mūsu partijas pirmorganizācijas kā partijas pamats ir pārbūves priekšgalā, kāds ir to reālais ieguldījums darba kolektīvu sociāli ekonomiskās attīstības patērēšanā, audzināšanas procesā?» Ko lemjam ikmēneša partijas sapulcēs? Kā iecerēto izpildām? Kāpēc samazinājusies uzņemšana PSKP biedru kandidātos? Kāpēc pieaug gadījumu skaits, kad komunisti atsakās būt partijas rindās?

Teiksim atklāti: daudzām mūsu partijas pirmorganizācijām autoritātes savos kolektīvos nav, un to politiskā avangarda loma izpaužas tikai vārdos. Bet no beigumam tuvojas jau ceturtais pārbūves gads. Liekas, vajadzētu saprast kļūdas un izdarīt savā darbībā korekcijas. Taču no stagnācijas laikiem mantotā ieradumu nasta uzgūsi pirmorganizācijām, un tās turpina dot priekšroku formai nevis sava darba saturam.

Kāda efektivitāte ir mūsu partijas sapulcēm? Niecīga. Apliecinājumu tam ir vairāk nekā vajag. Praktiski katru gadu partijas sapulcēs izskatīja jautājumu par internacionālo un patriotisko audzināšanu kolektīvos. Kāds rezultāts? Daudzos darba kolektīvos — nožēlojams, jo notikusi šķelšanās pēc nacionālajām pazīmēm ne tikai starp bezpartijiskajiem, bet arī starp PSKP biedriem. Un cik referātu par internacionālo audzināšanu nolasīti, cik papīra aprakstīti, cik nevaizdzīgu un tukšu lēmumu pieņemti, cik veltīgi laika pazaudēti?

Pavisam nesen gandrīz visas partijas pirmorganizācijas apsprieda PSKP CK lēmumu par Taškentas apgabala partijas organizācijas darbu, ko tā veic, gatavojot cilvēkus uzņemšanai partijā. Kāds efekts? Uzņemšanas partijā patlaban nav.

Turpinot sāktu sarunu par partijas sapulču nozīmi, gribētos par to parunāt sīkāk. Jā, sapulču sagatavošanā mēs esam sasnieguši dažus pozitīvus rezultātus. Praktiski visās partijas pirmorganizācijās, kur ir birojs vai partijas komiteja, sapulces gatavo komisijas nevis viens cilvēks, kā tas bija agrāk. Lielākā daļa sapulču ir atklātas. Partijas rajona komitejas rekomendētā forma ir ievērota, bet saturs? Uzlabojums sasniegts tikai daļēji. Tikai dažas komisijas dzīlāk pētī dienaskārtībā iekļauto problēmu, izdara rūpīgu analīzi, izstrādā nārdomātāku lēmuma projektu. Diemžēl bieži vēlāmais neklūst par realitāti. Jautājumi, tāpat kā agrāk, tiek izskatīti ļoti pavirši, netiek skarti vienas vai otras parādības cēloņi. Partijas organizācijas ļoti reti sapulču sagatavošanas laikā iepazīstas ar darba kolektīva viedokli, vāji šīnī darbā iesaista propagandistus un citu aktīvu.

Partijas organizācijas eksistē savrup no darba kolektīviem, daudzas zaudējušas savu autoritāti. Gatavojot partijas rajona komitejas plēnumu, komisijas locekļi iepazīnās ar stāvokli dažās partijas organizācijās. Tika konstatēts, ka bezpartijiskie lielākajā daļā darba kolektīvu savu partijas organizāciju darbu nav iepazīnuši un arī lēmumu izpildē netiek iesaistīti. Tāds stāvoklis ir «Lauktehnikas» rajona apvienības partijas organizācijā, kolhozā «Jersika». Dzeržinska kolhozā un citur. Bet Preiļu rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības partijas organizācijā, beidzoties sapulcei, beidzas arī darbs dienaskārtībā iekļautās problēmas risināšanā, kaut gan vajadzētu būt otrādi. Sajā organizācijā daudzi pieņemtie lēmumi ir ļoti nekonkrēti, nav kontroles par to izpildi.

Gada laikā veidojies formālais vairākās partijas pirmorganizācijās ir radījies situāciju, kad tās neietekmē darba kolek-

tīvu attīstību un ir «izkusušas» tajos. Piemēram, Dzeržinska kolhoza bezpartijisko viedoklis ir šāds — partijas organizācijai nav reāla spēka, tā nenodarbojas ar konkrētu uzdevumu risināšanu, tāpēc kolektīva tai nav nekādas autoritātes. Skeptiski savas partijas organizācijas iespējas vērtē arī «Lauktehnikas» rajona apvienības darbinieki, kuri piedalās atklātajās partijas sapulcēs. Tādi, lūk, ir rezultāti. Minētajām partijām organizācijām no tā jāizdara nopietni secinājumi.

Autoritātes pazemināšanās vairākās partijas organizācijās radīja tajās pasīvus, bet biežāk — arī PSKP biedra nosaukuma necienīgus cilvēkus. Praktiski pārtraukta uzņemšana PSKP biedru rindās: šī gada pirmajā ceturksnī par PSKP biedru kandidātiem uzņemti četri cilvēki. Bet izslēgti no partijas šajā periodā ir 24 cilvēki, tai skaitā 17 atteicās būt partijas rindās dažādu iemeslu dēļ. Šāda situācija jāvērtē kā kritiska. Ir laiks atbrīvoties no pasīvajiem un necienīgajiem komunistiem un ar konkrētiem darbiem atjaunot zaudēto autoritāti.

Dažādu grupu un kustību rašanās sabiedrībā nav nejausība, bet gan partijas organizāciju vajuma rezultāts. Daudzos darba kolektīvos Latvijas Tautas frontē gūst arvien lielāku popularitāti un tiek vērtēti kā Komunistiskajai partijai alternatīva kustība. Vairāku kolektīvu (Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca, stikla fabrika, būvmateriālu un konstrukciju kombināts) Tautas frontes dalībnieki aktīvi interesējas par partijas organizācijas darbību, pastāvīgi piedalās partijas sapulcēs, operatīvi reaģē uz partijas organizācijas un atsevišķu komunistu vienu vai otru kļūmi.

Cilvēkus satrauc partijas organizāciju norobežošanās no daudzām asām mūsu republikas problēmām. Visi atceras debates par Daugavpils HES celtniecību, metro būvniecību Rīgā, latviešu valodas statusu, latviešu tautas vēsturiskās simbolikas atjaunošanu. Cilvēki par to runāja «neformālu» mītiņos, rakstīja tūkstošiem vēstulu, lika parakstus zem visāda veida peticijām. Bet partijas organizācijas ieņēma novērotāju pozīcijas.

Ir jāatzīst, ka ilgāku laiku malā stāvējusi arī partijas rajona komiteja. Bet tieši partijas rajona komitejai, pirmorganizācijām bija jāklūst par konstruktīvu diskusiju iniciatorēm un aktīvam dalībniecēm. Tas palīdzētu domu apmaiņas gaitā izdarīt pareizus secinājumus, nepieļautu pārspīļojumus, kuri pēc tam rada ekstrēmiskus paziņojumus un rīcību.

Ir jākonstatē, ka partijas rajona komitejai, partijas organizācijām to politiskajā darbībā vēl arvien trūkst stingras uzbrūkošas pozīcijas, principālītes notikumam vērtēšanā, prasmes tos prognozēt un būt šo notikumu priekšgalā, kā arī operatīvi mainīt sava darba formas un metodes atklātības, pluralisma un idejiskās pretīcināšanas jaunajām sabiedriski politiskajām organizācijām un kustībām apstākļos.

Partijas rajona komitejas jauno sastāvu gaida liels un nopietns darbs visu sabiedrības spēku, un pirmām kārtām — komunistu, konsolidācijā, lai tos orientētu uz pārbūves konkrētu uzdevumu risināšanu. Sajā grūtajā darbā katram komunistam, katram partijās rajona komitejas loceklim nepieciešams gan veselīgs saprāts, gan iniciatīva, gan drosmē uzņemties atbildību.

Latvijā vēsturiski sajaukušās dažādas tautas — latvieši, lietuvieši, baltkrievi, poļi, ebreji, krievi, ukraiņi un citas. Tik daudz nacionālas struktūras apstākļos neiecietība vienam pret otru ir nepieļaujama, sekas tai var būt traģiskas. To cilvēku atbildība, kuri ir uzņēmušies vadīt sabiedriskās nacionālās apvienības un formējumus, ir kolosāla. Tieši tāpēc, ka (kā liecina notikumi) ne visi līderi to asi izjūt, tagad neizmērojami pieaug

to cilvēku atbildības pakāpe, kuri ir pie republikas vadības stūres. Viņi nedrīkst pieļaut ne augstprātību, ne kokeitēšanu ar sabiedriskajām kustībām. Tas pilnā mērā attiecināms arī uz partijas rajona komiteju.

Komunistiem vienmēr jāatceras viena patiesība, proti — politiskā visaugstākā cena jāmaksā par konkvences un apņēmības trūkumu.

NO DEBATEM.

Pirmais debatēs par apspriežamo jautājumu runāja Latvijas KP rajona komitejas loceklis, Aglonas internātskolas direktors A. Puzo. Viņš politisko situāciju rajonā vērtēja kā visai dinamisku. Komunistiem jādara viss, uzsverā A. Puzo, lai partija ātrāk atgūtu zaudēto autoritāti. Vajadzīgs liels darbs, cēloņu nevis seku analīze. Līdz šim partijai ir ieņēmusi nogaidošu lomu. Nepieciešama kaujinieciska tās darbība.

Partijas rajona komitejas locekle, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas ražošanas nodaļas priekšniecība J. Reimbaha teica, ka uzņēmumā pārbūve jūtama, bet pagaidām nav konsolidācijas starp partijas pirmorganizāciju un Latvijas Tautas frontes vietējo nodaļu. Tautfrontieši ir aktīvi, komunisti — pasīvi. Partijas birojs bezdarbojas.

Ceha vairāk nekā 400 cilvēku kolektīvs strādā čakli, godīgi un apzinīgi. Tas ir daudzacionāls, bet tā starpā nesaskaņu nav. Tā teica partijas rajona komitejas loceklis, Līvānu stikla fabrikas stikla pūtējs V. Gusevs. Komunistiem jābūt savai stingrai nostājai visos jautājumos, sevišķi vadītājiem. Attiecībā pret latviešu valodu viņa domas bija: ja dzīvoju Latvijā, tās pamatā valoda ir jāiemācās, un viss.

Latvijas LKJS rajona komitejas pirmais sekretārs A. Staužs runāja par problēmām, kas radušās komjaunatnē. Kādu komjaunatni grib redzēt rajona komjaunieši, to parādīs drīzā anketēšana un disputs. Par savu rezervi — komjaunatni — vairāk jārunā partijai, uzsverā A. Staužs.

Partijas rajona komitejas loceklis, Līvānu stikla fabrikas partijas komitejas sekretārs I. Snikers ierosināja partijas komitejas locekļiem kopā sanākt biežāk. Jāizstrādā strikta partijas rajona komitejas līnija.

Jautājumu par konsolidāciju kā ļoti aktuālu uzsverā partijas rajona komitejas loceklis, republikāniskā projektēšanas un mājbūves tresta pārvadnieka vietnieks P. Vartmīnskis. Vispirms jākonsolidējas pašiem komunistiem. PSKP biedriem, kas darbojas sabiedriskajās organizācijās, jābūt stingrai partijai līnijai, jābūt principiāliem līdz galam.

Leņina kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre V. Maksimova izteica apsvērumu, ka ne katrs komunisti pa Istam zina partijas Programmu un Statūtus.

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas partijas pirmorganizācijas sekretārs G. Udrovskis teica, ka ir labi, ka tauta šajā pārbūves laikā sākusī domāt, atraisījusies tās aktivitāte.

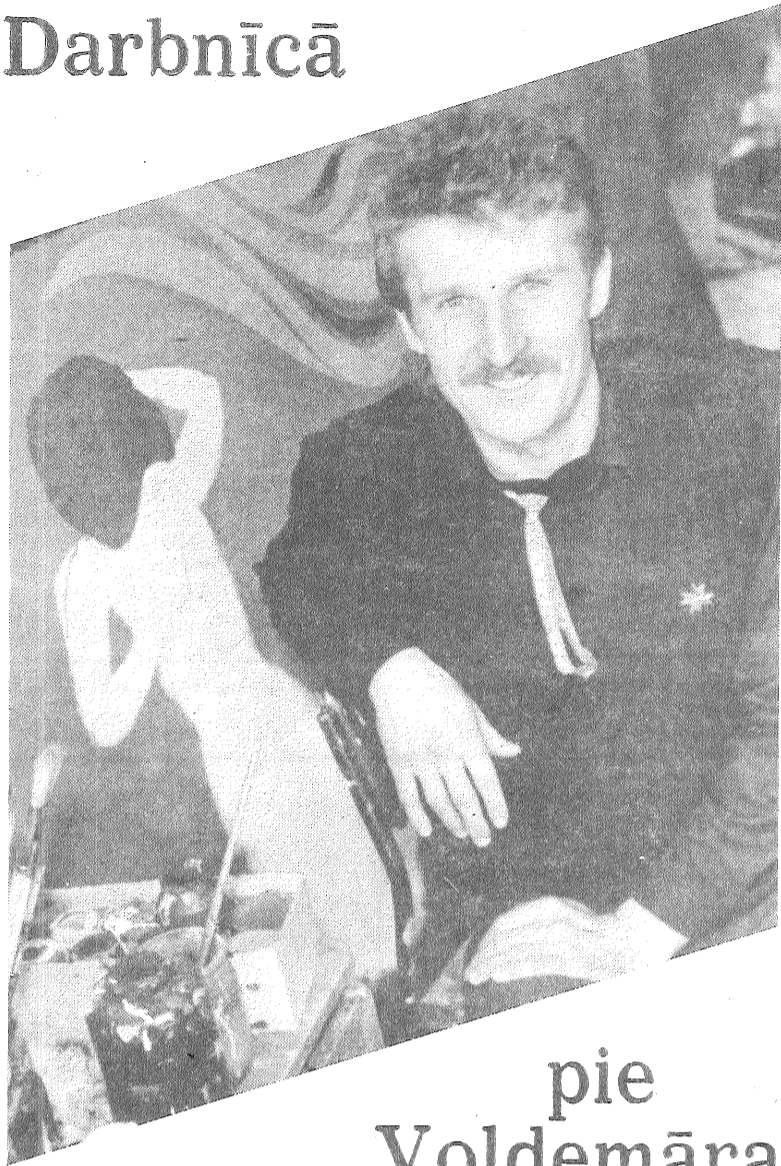
Partijas rajona komitejas loceklis, agroapvienības «Preiļi» priekšsēdētāja vietnieks I. Jeršcvs runāja par to, ka partijas rajona komitejas aparāta darbinieki un tās locekļi neiet tautā, baidās atklāti izteikt savas domas, diskutēt.

Partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Tračums plēnuma darbu novērtēja atzinīgi, kā godīgu, konstruktīvu un atklātu sarunu par aktuāliem jautājumiem. Viņš uzsverā, ka partijās rajona komitejas locekļiem jātiekas biežāk (ne tikai plēnumos), jābūt daudz aktīvākiem rajona dzīves politisko un ekonomisko jautājumu risināšanā.

Partijas rajona organizācijas darba pilnveidošanai partijas politikas nodrošināšanā plēnumā pieņēma attiecīgu lēmumu.

J. GURGONS

Darbnīcā

pie Voldemāra

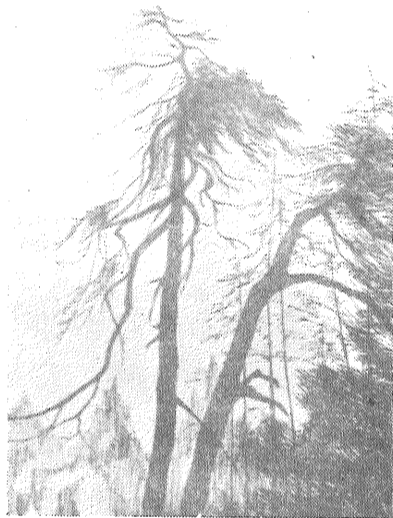
Mākslas dienu sarīkojumi Preiļos šogad aprobežojās tikai ar tikšanās ar viesiem no Rīgas un viņu darbu izstādēm. Tāda bija Kultūras fonda nodalīta lecere. Bet vai tad pilnībā neestrādā mūsu pašu mākslinieki? Vai nebija ko rādīt M. Abrickai, I. Belovam, K. Anspakam, J. Valainim, S. Berezovskai un citiem?

Tieši šis jautājums tad arī mudināja mani doties pie viena no viņiem. Un tā kopā ar fotokorespondentu J. Silicki mēs apciemojām Voldemāru Kokoreviču viņa darbnīcā siera rūpnīcā. Kopš pagājušā gada Voldemāram nu ir paplašināta telpa vienam pašam, jo Pēterim Višņakovam tika iedalīta atsevišķa istaba. Šeit palet viņa darbdienas, veidojot uzņēmuma māksliniecisko noformējumu, veicot grafiskos darbus. Izpaliek vienīgi gatavās produkcijas marķējums, to jo-projām dara centralizēti.

Darbnīcā Voldemāram palet arī ne viena vien ilgāka vakara vai agrīna rīta stunda. Tie ir radošie mirkli, kad top kārtējā glezna. Un pa šiem gadiem glezniecībai ir atlicināts krietns laiks. Pirms astoņiem gadiem Kokorevičs veidoja savu pirmo izstādi tepat siera rūpnīcā. Vēlāk viņa darbi bija izstādīti Riebinos un Preiļu kultūras namā. Otro reizi Voldemārs eksponējās kopā ar M. Abricku. Ir bijusi arī ceļojošā izstāde, ar kuru varēja iepazīties rajona iedzīvotāji. Tik daudz par izstādēm. Jāpiebilst, ka arī Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzejs ir iegādājies vairākus V. Kokoreviča darbus (arī fotoreprodukcijā redzamo).

Voldemārs mācījās Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolā, kur par viņa pedagogiem bija pazīstami Latgales mākslinieki O. Zvejsalnieks, P. Gleizdāns, J. Unda un citi. Viņi ir iedziļināties ar sava bijušā audzēkņa pēdējiem darbiem un kā secinājums: vajadzētu rīkot personālizstādi Rēzeknē, tā izejot ārpus sava rajona robežām. Pats mākslinieks par to vēl it kā šaubās. Un tomēr — mērķis ir nosprausts.

Agrāk Voldemārs strādāja sausajā akvareļu tehnikā. Tomēr šajā jomā labākos rezultātus var iegūt tikai ar plūdināšanu. Tuvāka ir ellas tehnika. Mākslas darbu kvalitāti neapšaubāmi nosaka forma un tas profesionālais līmenis, kas visnār ļauj lietot mākslas vārdu. Kā tiek uzta sava tēma: vai izkļūst formu, kas emocionāli papildina apgūtos izteiksmes līdzekļus, vai primārais ir dzīves vērojums?

Katrā ziņā saturs ir jāmīl vai jāemīl, tam jāklūst pārliecinošam, pirms tas savienojas ar paša pūlīniem, — uzskata mākslinieks.

Ir strādāts, domāts un meklēts. Tapuši tuvu cilvēku portreti. Par veiksmīgākajām atklāsmēm var uzskatīt tos darbus, kas radušies ilgstošā draudzībā, labi pazīstot izvēlēta cilvēka raksturu un īpatnības. Mākslinieks ir apzināti veidojis savu laikabiedru portretus kā draudzības pierādījumu un kā pateicību cilvēkiem, kuri ar savu garīgo tuvību palīdzējuši viņam dzīvot un veidoties.

Daba un darbs māksliniekam ir dzīves iepazīšanas un apliecinājuma avots. Tas ir skaistuma un estētiskā prieka avots, no kura viņš palīdz smelt daudzēm. Gleznotājam ir jāatsedz tas, kam cilvēki ikdienas gaitā palet garām.

Daba ir neizmēlama un ierosmēm bagāta, — saka Voldemārs Kokorevičs. — Pārsvārā strādāju pie ainavām un klusās dabas studijām. Padomā ir cikls par Preiļu vecajām ēkām kā vēstures lieciniecēm. Sirds sāp, to visu redzot.

Es domāju, ka tās nebūs sentimentālas ainavas ar romantiskajām Anspoku pilsdrupām, zirgu stallu atliekām. Tās nesīs mākslinieka sirdssāpi.

Patlaban V. Kokorevičs strādā pie triptiha «Ūdens, Zeme, Kosmos», kurš sev mājvietu radīs uzņēmuma plašajā kāpnu telpā.

V. ROMANOVSKIS

ATELOS: mākslinieks V. Kokorevičs; «Ainava».

J. SILICKA foto

● Mākslas dienas-89 ● Latgales Keramikas dienas

KERAMIĶIS Viktors Pankovs apgalvo, ka ir silajānietis. Jā, viņa vecāki un vecvecāki patiešām dzimuši un dzīvojuši Silajāņu pagastā, tanī pašā, kas latviešu kultūrvēsturē iegājis kā spilgtākais tautas keramikas centrs.

— Viktor, vai bērībā jūs krievu vecvecākiem sētā gadījās redzēt silajāniešu traukus?

— Jā, māla podi bija. Taču man toreiz par Silajāņu podniecību — kā tradīciju skolu — nebija ne mazākās jausmas. Galvenais, ka šie trauki bija parocīgi — lēju pienu no krūzes — labi lējās, pašķiebu mazgājamo trauku — slaida strūklīnā! Ko vairāk!

— Bet tagad?

— Kā es sevi drikstu skaitīt par Silajāņu keramikas turpinātāju? Man ir pavisam cits etnoss, citāds ceļš uz saprašanu ar mālu. Es taču ne no svīlpauņnieka sāku, bet gan nēmpis veidot pasakainas jaunavas dažādu briesmoņu naģos. Un tomēr tagad es savu krūzi rokās jūtu tāpat, kā būtu paņēmis Vilcāna vai Cernavska darināto vāzi ar visu Leņukolna māla smagnējību un Feimaņu līcu ziedēšanu. Es šajās vietās tomēr esmu ieaudzis. Tās man ir gēnos, varbūt pat ne mazāk, kā dažam vietējam latgalietim. Dzimtene taču mums visiem vienai!

— Tomēr dažas jūsu trauku glazūrās un rotājumos šķiet ne tik daudz sirds balss, cik racionāla prāta?

— Gluži bez sirds jau nav. Bet arī istu radošu atbrīvotību ne vienmēr izdodas sasniegt. Savā laikā mākslas zinātnieks Jānis Pujāts daudz stāstīja par katras ornamentālās zīmes simboliku. Ielā mērā tās vienlīdz tiek skaidrotas arī krievu etnogrāfijā. Tomēr visu to organiski iekļaut savā radošajā domāšanā diemžēl ne tik viegli.

— Un nebūs arī. Tam vajadzīgs laiks. Nereti pat viss mūžs.

Jā, Viktors Pankovs ar mālu strādā turpat gadus desmit, tautas keramikā — sesto. Bet strādā kā slidskrējējs Medeo stadionā — nevis medīdējot, nevis filozofējot, drīzāk vai ar reaktīvu atdevi. Šķiet, tūlīt, tūlīt, un Viktors jau būs čempions! Un cik trūkst! Uz šo brīdi viņš sevi pieteicis ne vien kā vadošāko «savā vien-

piepildītas, piebriedinātas kā peoniņu krūmi puķu dārzā. Un kur vēl pankovskie puķe podi, kuros Viktors mēdz pakokētēt ar uguns brīnumu māla. Arī svēpētāja keramikā viņam ne mazums pirmatklājumu, kur gudra eksperimentētāja meklējumi un cepļi radušās nejausības veido neizstājamo...

Varbūt pārāk viņu saslavēju? Bet reiz pie viņa darbnīca viesojās republikānisko kursu dalībnieki — keramikas studiju un pulciņu vadītāji. Viktors rādīja virpošanu. Sākumā neviens pat neticēja, ka platie šķīvji, bļodas, vāraunieki tiek dabūti gatavi vienā paņēmiēnā. Savās darbnīcās viņi, lūk, katru virpoto trauku pēc sabriešanas vēl apstrādā, jūt ar kaltīpiem. Taču Viktors tikai pasmaida usās — «šņik, šņak» un ar māla griežamo stieplīti izvirpotā krūze vairākās vietās šķērsgriezumā!

Un tavu brīnumu! Trauka sienām visur vienāds biežums, pareizāk sakot, plānums. Tāds, kāds īsta meistara darinājumam vajadzīgs.

Bet kur šī meistariņa radusies? Darbā. Citiņā, grūtā, reizēm pat nogurdinošā. Tādējādi Tautas dājamata meistara Viktora Pankova vārds kā savdabīgs misīna zvans arvien vairāk sāk skanēt pie Latgales keramikas debesīm. Viņa darbi jau tikuši eksponēti Rīgā, Maskavā, Plovdivā. Ar personālizstādēm (ne tikai Rēzeknē, Ludzā) kopā ar Juri Krompānu pabūts Lietuvā, Baltkrievijā. Šī gada Keramikas dienas šīs tendences apliecina Riebiņos.

Tad skaidrs, ka viss iepriekš rakstītais ir nevis avanss, bet apliecinājums šī jaunā, talantīgā puīša neatlaidībai un radošajai varešanai.

A. KŪKOJS,

A. Paulāna Tautas lietišķās mākslas studijas vadītājs

Gandrīz vai silajānietis

audžu grupā», bet ir gan viskrieviskākais starp Latgales krievu tautības podniekiem un turpat vislatgaliskākais no viņiem visiem.

Viktors Pankovs ir stiprs gandrīz visos Latgales saimniecības trauku tipos. Dekoratīvajos šķīvjos, sevišķi, kad to angobas gleznojumā roka no sirds var atraisīties dabiskajā ritmiskumā, tādējādi radot pat pavisam jaunu rotāšanas paņēmienu, jaunā savdabīgā kvalitātē...

Un vāzes — kā Pankovs tās māk piezēmet, pieplacināt, gluži kā kādreiz viņa vectēvs rudzu status pie zemes, jeb piepacelt, it kā cīrulim tūdaļ būtu no turienes jāizspurdz...

Kur cīrulim, kur paipalai, meža raudīvei... Bet dēļ tādiem putniem jau lielākas līdzdaļi Mēs tās prozaiski saucam par «grīdas vāzēm» — kaut tās būtībā veselās māla simfonijas, lepnas, vizošas kā saulotie stabi.

Vēl ilgi paliks prātā...

Trīs dienas Preiļos dziedēja, krāsām pārsteidza un uz pārdomām vedināja I. Bērentes, M. Sulces un L. Balodes akvareļi. Trīs dienas varējām tos aplūkot rajona kultūras namā un Preiļu kooperatīvās arodvidusskolas zālē. 1. aprīlī sirsniņģi norīdēja izstāžu atklāšana.

par naudu? Bet es domāju — jārunā. Jo mūsdienās, kad saimnieciskais aprēķins leštājies ne vien kolhozos un organizācijās, bet arī mūsu dvēselēs, kad ar pabežāku naudas maciņu lepotes var reta ģimene, redzēt, ka cilvēki patiešām vēlas iegādāties oriģinālus mākslas darbus nevis suvenīru veikalā pirktu reprodukciju, ticiet man, ir ļoti patīkami. Vēl par naudu jārunā tamdēļ, ka mākslinieces, jau ierodoties Preiļos un, jo sevišķi, apskatot mūsu arhitektūras pieminekļu visai bēdīgo stāvokli, nolēma 20 procentus no izsolē iegūtajiem līdzekļiem ziedot LKF Preiļu grupai. Tādējādi Preiļu pils un parka kompleksa restaurācijai klāt nākuši 888 rubļi, kā arī 750 rubļi, ko LKF ieņēma, pārdodot J. Pigožņa gleznu

«Rīts mežā» (sākotnējā cena — 400 rubļi).

Apmierinātas ar Mākslas dienu norisi, pārsteigtas par līdz šim nepazītā novada garīgo bagātību un lūdzot pateikties preiļiešiem par viesmīlību un ieinteresētību, mākslinieces aizbrauca no Preiļiem. Domāju, arī mums uz ilgāku laiku paliks prātā šo aprīļa dienu gaišums, un ja ne katreiz iespēja, tad vismaz iekšēja nepieciešamība arī lauku rajonā dzīvot aktīvu garīgo dzīvi.

S. JOKSTE

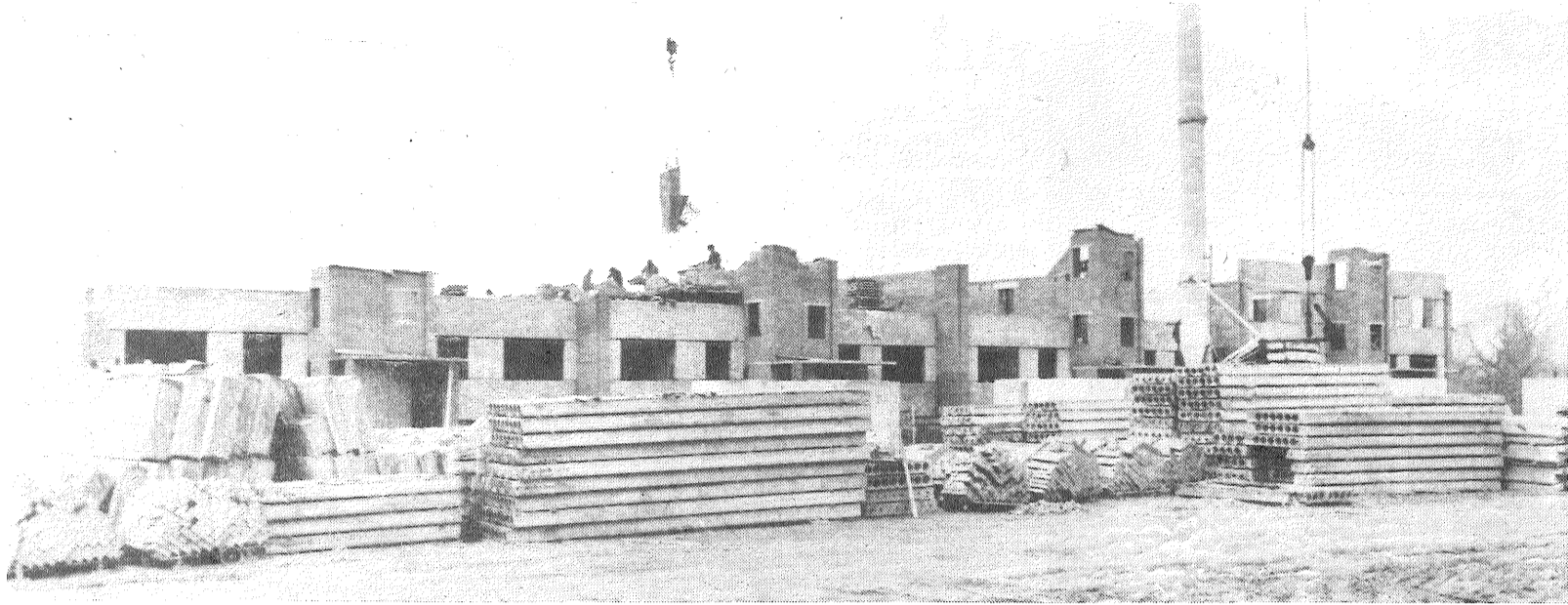
ATELOS: izstādes atklāšanā (no kreisās) — L. Balode, M. Sulce un I. Bērente; kopš šī brīža J. Pigožņa «Ritu mežā» redzēsīm jaunajā Sutru kluba ēkā.

J. SILICKA foto

Jūs teikstiet: kamdēļ jārunā

Preiļu jaunceltnes

Katrs gads iezīmē jaunus vaibstus arī mūsu rajona centra — Preiļu — sejā. Arī šogad pilsētā top vairākas jaunceltnes. Īpaša uzmanība pievērsta dzīvokļu celtniecībai. Par savu darbinieku nodrošināšanu ar dzīvokļiem gādā agrofirma «Sarkanais Oktobris» uzņēmumi, Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācija.

ATTEĻA: rosme valda Preiļu SCO 55 dzīvokļu mājas būvlaukumā.

J. ZANDES foto

Līvānos nodibināts represēto klubs

1. aprīlī Līvānu kultūras namā pulcējās staliniskajās represijās cietušie, lai dibinātu savu klubu. Šādi represēto klubi jau darbojas Rīgā, Ogrē, Madonā, Talsos, Kuldīgā, Smiltēnē un citur. Kādēļ šāds klubs vajadzīgs? Pēc drūmajiem un grūtajiem sapņu un pazemojumu gadiem Sibīrijā, kad no turienes tikai stipri pārnāca, šāds klubs, palīdzot cilvēkus vienkopus, palīdzēs stiprināt dvēseles, aizlauztus spēkus. Klubs vāks represēto atmiņas, ziņas par Sibīrijā mirušajiem tautiešiem, palīdzēs saviem biedriem.

Kultūras nama mājīgajā zālē starp līvāniešiem, jersikiešiem, rožupiešiem, rudzētiešiem valdīja draudzīga atmosfēra. Zēl, ka uz pirmo tikšanās daudz represētie nebija ieradušies.

Vadīšanu uzņēmās kluba dibināšanas iniciatīvas grupas pārstāvis Miezāns. Pēc simboliskās himnas «Dievs, svētī Latviju!» sekoja LTF Domes locekļa Siliņa, tad — Rozenšteinas, Veigura, Dreimāna un citu uzstāšanās, Latvijas vēstures un baigo gadu notikumu un pārdzīvojumu stāstījumi un laba vēlējumi. Tika lasīta represētajiem veltīta dzeja.

Uz kluba dibināšanu bija ieradies arī Līvānu pilsētas mērs J. Znotiņš. Klātesošie ar prieku, aplaudējot uzņēma pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja teikto par piemiņas plāksnes uzstādīšanu stalinisma terora upuru piemiņai pie Līvānu dzelzceļa stacijas. Pēc viņa lūguma tos, kas no Sibīrijas neatgriezās, godinājam ar klusuma brīdi.

Vēl jāsaka liels paldies Rīgas represēto klubu pārstāvjiem par atbalstu kluba dibināšanā. Viņu vārdos skanēja doma par tautas atmodu, par bijušo māju nosaukumiem, par iekārtotamo represēto klubu muzeju Rīgā, bijušajā Lielo kapu kaplietas ēkā.

Represēto kluba dibināšanas sanāksme beidzās ar kopīgu dziesmu «Nevis slinkojot un pūstot».

Nākošā kluba biedru sanāksme notiks šodien, 8. aprīlī, plkst. 14.00 Līvānu pilsētas izpildkomitejas zālē.

L. VIKSNA, represēto kluba biedrs

Redaktors P. PIZELIS

Sludinājumi

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJS piedāvā šādas ceļazīmes:

CEĻOJUMIEM AR LIDMASĪNU (grupām):

- Murmanska (Mončegorska) — no 19. līdz 23. jūnijam (cena 3 880 rubļi).
- Feodosija (Kerča) — no 17. līdz 21. aprīlim (cena 2 926 rubļi, 15 cilvēkiem).
- Kišiņeva (Odesa) — no 24. līdz 28. aprīlim (cena 2 910 rubļi, 15 cilvēkiem).
- Perma (Kungurskas ledus ala) — no 19. līdz 24. aprīlim (cena 3 450 rubļi, 15 cilvēkiem).
- Ašhabada — no 24. līdz 28. aprīlim (cena 5 700 rubļi, 25 cilvēkiem).
- Gori (Tbilisi, Boržomi) — no 21. līdz 25. aprīlim (cena 3 960 rubļi, 15 cilvēkiem).
- Aparāna (Erevāna) — no 22. līdz 26. aprīlim (cena 4 500 rubļi, 20 cilvēkiem).
- Eipatorija (Sevastopole, Bahčisaraja) — no 25. līdz 30. aprīlim (cena 2 775 rubļi, 15 cilvēkiem).
- Taškenta — Samarkanda — Buhāra — (ar tūristu vilcienu) — no 2. līdz 7. maijam (cena 8 460 rubļi).
- Sevana (Erevāna, Garni — Geharda) — no 25. līdz 30. maijam (cena 6 540 rubļi).
- Pjatigorska (Esentuki, Zeleznovodska, Teberda — Dombaja) — no 5. līdz 9. jūnijam (cena 5 790 rubļi).
- Volgograda — no 17. līdz 21. maijam (cena 4 230 rubļi).

MAINA 3 istabu dzīvokli pret 2 dzīvokļiem Līvānos. Visi ar ērtībām. Telefons 42395.

MAINA trīsistabu dzīvokli ar visām ērtībām pret līdzvērtīgiem vienistabas un divistabu dzīvokļiem. Tālrunis: 21168.

PARDOD māju ar saimniecības ēkām Stučkas rajonā, Koknesē, Vērenes ielā 18.

PARDOD labu motociklu «IZ. Planeta. Sport.» Tālrunis — 21168.

Tā kā melna putna vēdas Lido skumjas, sēru vēsts. Sodien atnākušās bēdas Nespēs daudzli gadi dzēst.

(A. Strautiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Vilcānam un Jānim Pabērzam sakarā ar BRĀĻA Juliāna nāvi.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Līdzjūtības

- Dušanbe — no 16. līdz 20. maijam (cena 7 080 rubļi).
- Baku — no 22. līdz 26. maijam (cena 6 180 rubļi).
- Krasnojarska — Abakana — Šušenska — no 12. līdz 18. jūnijam (cena 4 635 rubļi, 15 cilvēkiem).
- Gagra (Soči, Suhumi, Novijafona) — no 5. līdz 9. maijam (cena 5 940 rubļi).
- Kamčatka — no 25. līdz 30. augustam (cena 3 451 rublis, 7 cilvēkiem).

CEĻOJUMIEM AR LIDMASĪNU (individuālās):

- Soči — no 23. maija līdz 2. jūnijam, no 17. līdz 27. septembrim (cena 249 rubļi).
- Teberda — no 13. līdz 24. jūnijam (cena 295 rubļi).
- Tiraspole — no 16. līdz 30. jūnijam, no 1. līdz 15. augustam (cena 270 rubļi, bērniem no 5 līdz 12 gadiem — 249 rubļi).
- Taganroga — no 12. līdz 26. jūnijam (cena 296 rubļi).
- Ordžonikidze — Chinvali — Tbilisi — Kazbegi — no 16. līdz 28. jūlijam (cena 320 rubļi).
- Sevana — no 15. līdz 30. augustam (cena 322 rubļi).
- Melitopole — no 1. līdz 10. augustam (cena 231 rublis).
- Kišiņeva — no 19. augusta līdz 3. septembrim (cena 280 rubļi).
- Taškenta — tvaikonis «Rohat» — tūristu komplekss «Čimgana» — no 26. septembra līdz 11. oktobrim (cena 395 rubļi).

Šī gada 14. aprīlī plkst. 13.00 rajona izpildkomitejas sēžu zālē notiks

RAJONA AGRONOMU BIEDRĪBAS

dibināšanas konference. Aicinām piedalīties lauksaimniecībā strādājošos un

ZINĀŠANAI

Ugunsbīstamais periods mežā noteikts no šī gada 1. aprīļa. Ugunsbīstamajā periodā aizliegts dedzināt veco zāli, atkritumus, kurināt ugunsurus bez mežrūpniecības administrācijas

Lēni, lēni, klusi, klusi Sodien dusēt aizej, tēt. Rīta saule, silti vārdi Nespēs tev, modināt.

(A. Strautiņš)

Skumju brīdī esam kopā ar Ilgu Miltu, no TEVA atvadoties. Preiļu 21. PMK kolektīvs

pensionētos agronomus ar augstāko izglītību, kā arī ar vidējo speciālo izglītību, kuri ilgstoši strādājuši un strādā lauksaimnieciskajā ražošanā. Noslēgumā — koncerts.

Agrorūpnieciskā apvienība «Preiļi»

bas saimniecības rakstiskas atļaujas. Ugunsdrošības noteikumu pārkāpēji tiks saukti pie atbildības.

Mežrūpniecības saimniecības administrācija

Baltie bērzi, šalciet klusi Sveiciet tālos apvāršņus. Tēva sirds ir aprimusi, Caklās rokas mierā dus.

(Z. Purvs)

Skumju brīdī esam kopā ar Veroniku Sondori, no TEVA atvadoties. Kompleksa «Buki» kolektīvs

Apsveikums

Laimi — staigāt ceļu vienu Dzīve tikai reizi dod. Lietus dienu, saules dienu Protiet kopā nodzīvot. (Z. Purvs)

Sveicam kāzu dienā AINU FREIMANI un JĀNI DOLGAISI Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodkomiteja

PREIĻU

21. PĀRVIETOJAMAJAI MEHANIZĒTĀJAI KOLONNAI

darbā vajadzīgi:

- divi traktoristi buldozeristi,
  - vienkasa ekskavatora mašīnistas palīgs,
  - transportstrādnieks drenāžas cauruļu iekraušanai objektos,
  - virpotājs.
- Adrese: Līvānos, Kalnu ielā 5.
- Izziņas pa tālruni: 44573.

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA MĒBEĻU CEHS

no 1989. gada 10. aprīļa sāks pasūtījumu pieņemšanu mēbeļu izgatavošanai pēc pasūtītāja skicēm un ceha paraugiem.

Darba laiks no plkst. 8.30 līdz 17.30.

Pārtraukums no plkst. 12.00 līdz 13.00.

Adrese: Padomju Armijas ielā 41. Tālrunis: 22187.

Jau saule riet, sirds atvadaš no dienas, Sirds preti klusumam un dusai iet. (A. Balodis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Briškam, izvadot TEVU pēdējā gaitā.

M. Gorkija kolhoza arodkomiteja

Baltie bērzi, šalciet klusi, Sveiciet tālos apvāršņus. Tēva sirds ir aprimusi, Caklās rokas mierā dus. (Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Pēterim Briškam sakarā ar TEVA nāvi, Darba biedrī

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

REDAKCIJAS TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļa — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļa — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedlīdzsne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 612 eksemplāri (latviešu valodā — 10 288 eks., krievu valodā — 4 324 eks.).

Indekss 68169.

Prs. 607.